U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **A. B.**, zast. JUDr. Dagmarou Kolákovou, advokátkou, se sídlem Slovanská 3240/7, Šumperk, proti žalovanému: **Generálnímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Lazarská 15/7, Praha 1 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 2. 2018, č. j. 9463/18/7100-10111-011791, o nesouhlasu Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci s postoupením věci,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci **je** místně **příslušný** Krajský soud v Brně.

Odůvodnění:

[1] Žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 26. 4. 2018 se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí, kterým žalovaný podle ustanovení § 116 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“) zamítl odvolání a potvrdil napadené rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 11. 8. 2017, č. j. 34946/17/5200-10422-708855 o přezkoumání rozhodnutí o odvolání ze dne 14. 3. 2016, č. j. 5828/16/5200-10422-708855 ve věci doměření daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2010.

[2] Krajský soud v Brně usnesením ze dne 14. 5. 2018, č. j. 29 Af 46/2018 - 16, postoupil věc Krajskému soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci. Postoupení věci odůvodnil odkazem na § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Uvedl, že při řešení otázky, který správní orgán ve věci rozhodoval v prvním stupni daňového řízení, vycházel z judikatury Nejvyššího správního soudu ohledně místní příslušnosti krajských soudů ve věcech, v nichž se jednalo o prohlášení nicotnosti správního rozhodnutí, konkrétně z usnesení ze dne 28. 5. 2014, č. j. Nad 185/2014 - 26, a z rozsudku ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 As 282/2017 - 41. Měl za to, že argumentaci týkající se místní příslušnosti soudů ve věcech prohlášení nicotnosti správních rozhodnutí lze použít i v případě, kdy byl aplikován jiný dozorčí prostředek, zde tedy přezkoumání rozhodnutí.

Poukázal i na souvislost a provázanost přezkumného řízení, v němž bylo vydáno nyní žalobou napadené rozhodnutí, s původně vedeným doměřovacím řízením, v němž Finanční úřad v Šumperku dodatečným platebním výměrem ze dne 9. 8. 2012 prvně o předmětné daňové povinnosti rozhodl. Na základě těchto skutečností uzavřel, že v právě posuzované věci je správním orgánem, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni, Finanční úřad v Šumperku, resp. Finanční úřad pro Olomoucký kraj jako jeho nástupce. Z toho dále usoudil, že místně příslušným k projednání žaloby je Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci. Tento závěr podle Krajského soudu v Brně odpovídá též účelu, pro nějž byl § 7 odst. 2 s. ř. s. s účinností od 1. 1. 2012 novelizován, tedy kvůli rovnoměrnějšímu rozprostření žalob u krajských soudů v České republice.

[3] Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci vyjádřil nesouhlas s postoupením věci, a proto věc k rozhodnutí o místní příslušnosti předložil Nejvyššímu správnímu soudu. Uvedl, že dlouhodobě, v souladu s ustálenou judikaturou kasačního soudu, zastává názor o samostatnosti přezkumného řízení jako řízení o dozorčím prostředku (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 As 55/2007-71, ze dne 20. 12. 2011, č. j. 9 Afs 36/2011 – 55, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 3 Afs 99/2015 – 26 nebo ze dne 21. 4. 2016, č. j. 4 As 50/2016 - 36. S ohledem na shodnou povahu přezkumného řízení podle správního řádu a daňového řádu, jsou uvedené závěry plně použitelné i na posouzení místní příslušnosti soudu v případě žalob proti rozhodnutím vydaným v přezkumném řízení podle daňového řádu. V právě posuzované věci bylo Odvolací finanční ředitelství správním orgánem I. stupně, neboť ten vydal v přezkumném řízení rozhodnutí, proti němuž žalobce podal odvolání. Jelikož se sídlo tohoto správního orgánu nachází v Brně, je místně příslušným pro rozhodnutí žalobcovy žaloby Krajský soud v Brně. Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci taktéž poukázal na to, že Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 11. 5. 2018, č. j. Nad 80/2018 – 59 přímo v posuzované věci vyslovil, že soudem příslušným k projednání žaloby týkající se této věci je Krajský soud v Brně. Usnesení Nejvyššího správního soudu se však nešťastně minulo s rozhodnutím Krajského soudu v Brně vydaným dne 14. 5. 2018, krajský soud proto v době svého rozhodnutí s usnesením Nejvyššího správního soudu nebyl srozuměn.

[4] Místní příslušnost správních soudů se řídí podle ustanovení § 7 odst. 2 s. ř. s., podle něhož *„[n]estanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.“*

[5] Jak již bylo výše uvedeno, v právě posuzované věci žalobce podal žalobu proti rozhodnutí ze dne 22. 2. 2018, č. j. 9463/18/7100-10111-011791. Tímto rozhodnutím žalovaný rozhodoval v odvolacím řízení podle § 109 a násl. daňového řádu proti rozhodnutí, kterým Odvolací finanční ředitelství v přezkumném řízení změnilo jiné své rozhodnutí ve věci (konkrétně ze dne 14. 3. 2016, č. j. 5828/16/5200-10422-708855). Žalovaný tj. Generální finanční ředitelství tak napadeným rozhodnutí v odvolacím řízení projednával rozhodnutí vydané v prvním stupni přezkumného řízení.

[6] Přezkumné řízení podle daňového řádu nelze chápat jako pokračování odvolacího řízení či jako řízení tvořící s odvolacím řízením jeden celek; jedná se o samostatné řízení o dozorčím prostředku, relativně nezávislé na původním správním řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2015, č. j. 3 Afs 99/2015 - 28). Odvolací finanční ředitelství tak bylo tím správním orgánem přezkumného řízení, který rozhodoval v prvním stupni. Sídlo tohoto orgánu finanční správy je v Brně. Podle ustanovení § 7 odst. 2 s. ř. s. je proto pro řízení o žalobě proti rozhodnutí vydanému v takovém přezkumném řízení příslušný Krajský soud v Brně (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2016, č. j. 4 As 50/2016 - 36).

[7] Vzhledem k uvedenému proto Nejvyšší správní soud shledal důvodným nesouhlas Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci s postoupením věci, a proto podle § 7 odst. 6 s. ř. s. rozhodl tak, že k řízení je místně příslušný Krajský soudu v Brně. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. června 2018

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu